

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Kun. J. Vaitkevičius, M.I.C.

KURIEMS VILTIS YRA REIKALINGA

1. Vilties nėra danguje.

Viltis glūdi visų tų darbų pagrinde, kuriais tikimės pasiekti kokią gerybę. Kada gi tą gerybę pasiekiame, nustojame dirbę, nustojame turėję ir viltį, kuri padėjo mums siekimo darbą dirbti, ilsimės nuo darbo ir džiaugiamės apturėtais vaisiais.

Tokioje būklėje yra atsidurę visi šventieji danguje. Jie dirbo, kol gyveno ant žemės, lavinosi dorybėse, marino savo kūną, ieškojo susivienijimo su Dievu. Dabar, kada jau yra pasiekę tą susivienijimą, nieko nebeliko daugiau ką siekti, nes nieko aukštesnio už Dievą nėra, todėl džiaugiasi Dievu ir ilsisi nuo savo darbų.

Tas atilsis yra amžinas, nes amžinai nereikės nieko siekti, nieko laukti, nereikės gyventi viltimi sulaukti kokios naujos gėrybės, kurios dar neturi. Visoks ėjimas pirmyn, visokia pažanga yra sustabdyta, nes Dievas taip užpildo visus šventųjų troškimus, kad nieko nebelieka norėti, o per tai ir eiti pirmyn. Čia vilčiai nėra vilties, todėl ji turės išnykti, kaip kad ir išnyks ir tikėjimas, kada atsistosime Dievo akyvaizdoje.

2. Vilties nėra nė pragare.

Šventųjų laimė danguje nebūtų pilna,

jeigu jie nežinotų, kad toji laimė yra amžina, kad ji niekad nesibaigs, nes tuomet sukiltų juose rūpestis užsitikrint, ar nėra kokio pavojaus jų laimei. Tokis rūpestis kankina šios žemės turtuolius, kad apsaugojus savo turtus nuo sunykimo arba apiplėšimo, nes neturi tikrumo, kad nieks jiems tų turtų neatims, kad juos turės visada.

Toks rūpestis neapsakomai vargintų šventuosius, nes juo didesnę gėrybę kas turi, juo labiau yra susirūpiąs, kad ją apsaugojus. Kadangi šventųjų gėrybė yra nepabaigtai didelė, nes patsai Dievas, todėl ir rūpestis, kad ją apsaugojus būtų taip didelė, kad atimtų šventiesiems visą jų ramybę, gyvenimą danguje padarytų daug skaudesni, negu ant žemės.

Panaši yra dalykų būklė pragare, tik iš kitos pusės. Jeigu prapuolusieji neturėtų tikrumo, kad jų prapultis yra amžina, tuomet pradėtų manyt, kad gali pasiliuosuoti iš pragaro, o toji mintis sukeltų juose didžiausią veiklumą, kad pasiliuosavus. Pragaras ir vėi virstų žemišku gyvenimu, tik daug skaudesniu, nes verstų įtempti visas savo jėgas, kad pasiliuosavus iš tokios nelaimės, kokios nėra ant žemės.

Tiesa, piktosios dvasios, gundyamos žmonės, turi vilties išgriaut Dievo karalystę

ant žemės, jeigu ne visą tai bent vieną kitą sielą atitraukt nuo Dievo ir prapuldyt. Tačiau, tokia viltimi jie nesitiki pasiliuosuoti iš pragaro, o tik nori keršint Dievui už savo amžiną prapuolinimą.

3. Vilties nebuvo reikalingas nė Išganytojas.

Išganytojo siela turėjo Dievo regėjimą nuo pat savo buvimo pradžios, kaip kad jį turi šventieji danguje. Kadangi šventiesiems danguje viltis nėra reikalinga, nes negali tikėtis sulaukt didesnės laimės už tą, kurią turi, todėl ji nebus reikalinga ir Kristui, nes gyvena vienybėje su Dievu.

Kristus galėjo tikėtis ir laukt savo kūnui tos garbės ir išaukštinimo, kurį šiandien turi danguje, todėl tą viltį ir reiškia savo maldoje, sakydamas: *“Dabar tu, Tėve, pagarbink mane pas save ta garbe, kurią aš turėjau pas Tave pirma nekaip atsirado pasaulis.”* (Jono 17, 5.) Kristus tat, kaip Dievo Sūnus turėjo garbę danguje, pirm nekaip atsirado pasaulis. Tą garbę turėjo ir Jo siela, nes turėjo nuolatinį Dievo regėjimą. Tik Jo kūnas dar buvo keleivio kūnas, dar nedalyvavo dangiškoje garbėje, kurią turės pelnyt sunkiais kentėjimais ir mirtimi ant kryžiaus.

Tačiau savo kūno išaukštinimo Kristus nesitikėjo teologiškos vilties dorybe, nes toji dorybė apima Dievo regėjimą, kurį Kristaus siela turėjo nuo pat pradžios.

4. Švenčiausioji Panelė gyvena viltimi.

Nors Švč. Panelė buvo be nuodėmės, nors Jai negrėsė prapultis kaip, kad mums grėsia, tačiau Ji neturėjo Dievo regėjimo; savo dangiškąją laimę ir Ji turėjo pelnyt tikėjimo, vilties ir meilės darbais.

Dangiškoji laimė taip yra aukštas dalykas, kad viršija viso sutvėrimo jėgas, aukščiausieji iš angelų negalėjo jos pasiekti be ypatingos Dievo pagalbos. Toji gi Dievo pagelba susiveda visuomet prie teologinių dorybių sukūrimo ir palaikymo keleivio sieloje. Taigi ir Švč. Panelė buvo reikalinga tos pagalbos ir Ji keliavo į dangų tikėjimu, viltimi ir meile.

5. Sielų skaistykloje viltis.

Pragaras turi tikėjimą, bet dreba prieš tas tiesas, kurias tikėjimas jiems rodo, nes žino, kad jų būklė nepasikeis niekad, kad iš pragaro nebus išliuosuoti, nors tat turi tikėjimą bet neturi nė vilties nė meilės.

Kitokia yra sielų skaistykloje būklė. Jos žino, kad jų kančios pasibaigs, todėl laukia tos valandos, o laukdamos, gyvena tikėjimu, viltimi ir meile.

Tiesa, jų viltis yra kiek kitokesnė negu mūs, nes išganymas yra joms užtikrintas, jų vardai yra įrašyti į gyvybės knygą; mes gi tokio tikrumo neturime, nebent iš ypatingo Dievo apreiškimo. Kadangi išganyto tikrumas nesipriešina vilčiai, nes tie, kurie turi jo užtikrinimą iš Dievo, nenustoję gyvenę viltimi, todėl ir sielos skaistykloje nors ir turi išganyto užtikrinimą, gyvena viltimi, kol neapleis skaistyklos, ir nepersikels į dangų.

6. Žemės gyventojų viltis.

Kadangi Dievas, anot tautų Apaštalo *“nori, kad visi žmonės būtų išganyti ir pasiektų tiesos pažinimą,”* todėl visi žmonės, kurie tik gyvena ant žemės gali turēt išganyto viltį, nes Dievas nėra paskyręs į pragarą iš anksto nė vieno žmogaus, kaip kad atrodo kaikuriems klaidatikiams.

Toji išganyto viltis yra prieinama visiems, net didžiausiems nusidėjėliams, todėl Bažnyčia neleidžia sakyt apie nėvieną nusidėjėlį, kad jis yra žuves, nors mūs akims ir atrodytų, kad yra miręs be atgailos, bet paskutinėje valandoje galėjo sugrįšt prie Dievo.

Čia šiek tiek abejonės gali sukelti nuodėmės prieš Šv. Dvasią, apie kurias Išganytojas sako, kad nebusiančios dovanotos nė šiame, nė kitame pasauly: *“Kiekviena nuodėmė ir piktžodžiavimas bus žmonėms atleista; kas gi kalba prieš Šv. Dvasią, tam nebus atleista nei šiame pasaulyje, nei būsimame.”* (Mato 12, 32.)

Nuodėmės prieš Šv. Dvasią esmė glūdi tame, kad žmogus užkietina savo širdį ir pats nenori sugrįšt prie Dievo, o ne tame, kad Dievas nenorėtų dovanoti, nors žmogus

A. P. Stulga.

BAŽNYTINIS GIEDOJIMAS

Mus kai kuriuos dar tebetenkina garsus giedojimas. Bet bažnyčiose turi būti tykus, jaukus ir maldingas giedojimas, nes garsus giedojimas neatitinka Bažnyčios dvasiai. Choro siekis turi būti patraukiantis žmonių širdis, sielą ir jausmus prie dievotumo. Jeigu choras siekia patenkinti žmones, tai tokiam chorui neturi būti vietos Dievo name. Bažnyčioje negali būti nieko vulgarško — šiurkštaus be muzikalės vertės. Tiesa, ir lengvos, paprastos giesmelės, kaip kada, sudaro geresnę bažnyčioje įspūdį, negu sunkūs grandioziški veikalai.

Buvo laikai kada visi tikintieji maldnamuose — bažnyčiose susirinkę kartu giedojo šventas giesmes, ir per šv. Mišias atsakinėdavo kunigui giedodami Mišių dalis. Dabartiniiais laikais tą vietą užėmė vien tik chorai. Su laiku pas kai kuriuos chorus buvo įsibriovę šiek tiek muzikos neatitinkamos R. K. Bažnyčios dvasiai. Tą pastebėjo šv. Tėvas Pijus X ir išleido įsakymą tą pertvarkyti. Vėliaus, dvasiškoji vyriausybė pageidauja, kad vėl grįštų į praktiką bendrasis giedojimas. Tiesa, ir kur-gi rasime didesnę širdies, jausmų pakėlimą prie Aukščiausiojo, kaip bendroje sutartinėje giesmės maldoje. Toki giedojimą, kuriame visi ima dalyvumą šv. Mišiose, šv. Petras juos vadindaves "Dievo žmonėmis." Ištikrųjų, nors sunku yra giedoti komplikuotas kompozicijas bendrame giedojime, bet galime giedoti tiek kiek galime ir kiek pajėgame nors bent tas mūsų lietuviškas giesmes. Kiekvienas sutvėrimas pagal išgalės, privalo tinkamai garbinti savo Sutvėrėją. Tat, garbinkime Viešpatį, giedodami Jam pagarbos sutartinas giesmes.

ir atsiprašinėtu ir darytu atgailą. Viltis tat yra tikriausias dalykas, kol ji remiasi Dievo gerumu ir Jo pažadais; pradeda gi silpnėti ir gęsti, kada žmogaus laisva valia ima ieškoti sau gėrybių ne Dievuje bet sutvėrimuose, darydamas tuo būdu kliūti Dievo veikimui. Bijokime tat labiau mūs pačių silpnumo negu Dievo pažadų netikrumo, o bijodami dažnai kartokime: *Tikiu, Viešpatie, padėk mano netikėjimui.*" (Morkaus 9, 23.).

86 MISIJONIERIŲ IŠLEISTUVĖS

Labai reikšmingos ir graudžios buvo 86 misijonierių išleistuvės Steyl mieste, Olandijoje. Į įvairius pasaulio kraštus iškeliauja 60 kunigų ir 26 broliai venuoliai. Roermondo vyskupas Lemmens vadovavo iškilmėms — išleistuvėms. Apsitaisęs pilnai vyskupo liturginiais rūbais, vyskupas parappjos bažnyčioj prie altoriaus palaimino 86 misijonierių kryžius. Kiekvienas misijonierius įėjo į presbyteriją, priėjo prie altoriaus laiptų ir klūpodamas priėmė jam skirtą kryželį, su kuriuo jis turi keliauti į nežinomą sau šalį Kristui sielų ieškoti.

Žmonių buvo sausakimšai prisigrūdus erdvi bažnyčia. Daug žmonių verkė iš džiaugsmo, kad Dievas pašaukė iš jų giminių tarpo sau pagelbininkus, sielų ganytojus, misijonierius. Neskaitlingi Olandijos katalikai duoda daug jėgų misijų kraštams, užtat ir jų šalies dvasia bei gerovė kyta.

NUKENTĖJO 16 TAUTŲ KUNIGAI KINIJOJE**Per 20 metų 53 kunigai nukankinti**

Šešiolikos tautų kunigai misijonieriai, skelbdami Kristaus mokslą, mokydami krikščioniškos doros stambeldžius, viso 390 karštų Kristaus karių-kunigų nukentėjo tarp 1912 ir 1934 m. 53 kunigai nukankinti už tikėjimą, 337 buvo kalinami ir kai kurie 4 metus kalėjimuos varginti.

Kiniečiai stambeldžiai nesigailėjo nei savo tautos kunigų. Jų 18 paaukojo gyvybę už Kristų. Paskui seka Belgijos kunigai venuoliai. Jų žuvo 10.

Misijonieriai privalo būt pasirengę visa ką turi savo sieloj geriausio atiduoti stambeldžių tautai ir gyvybės auka patvirtinti savo žodžių teisybę. Iš tos didvyrių aukos gyviesiems teka naujo krikščioniško gyvenimo šaltinis.

Būk pasirengęs iškentėti šiame pasaulyje visa pikta ir pražudyti visą žemiškąją laimę, kad tik neprarastumei savo sielos.

Kiekvieną žmogų Dievas siunčia į pasaulį, kad drąsiai štotų už tiesą, sekdamas šventųjų pavyzdžiu.

XXI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Mato 18, 23-35.

ANUO metu Jėzus pasakė savo mokytiniais šitą prilyginimą: Danguaus karalystė panaši į žmogų karalių, kurs norėjo daryti apyskaitą su savo tarnais. Kuomet jis buvo pradėjęs daryti apyskaitą, atvesta pas jį vienas, kurs buvo jam kaltas dešimtį tūkstančių talentų. Kadangi jis neturėjo, iš ko užmokėti, jo valdovas liepė parduoti jį, jo pačią, vaikus ir visa, ką turėjo, ir užmokėti. Tas tarnas parpuolęs meldė jį sakydamas: Turėk link manęs kantrybės, ir aš visa tau užmokėsiu. Valdovui pagailo to tarno; jis paleido jį ir dovanavo jam skolą. Bet tas tarnas išėjęs rado vieną iš savo draugų tarnų, kurs buvo jam skolingas šimtą denarų, ir nutvėręs smaugė jį sakydamas: Atiduok, ką esi skolingas. Jo draugininkas kniūpsčias meldė jį sakydamas: Turėk link manęs kantrybės, ir aš visa tau užmokėsiu. Jis gi nenorėjo, bet nuėjo ir įmesdino jį į kalėjimą, kolei užmokės skolą. Kiti jo draugininkai, matydami, kas darėsi, labai nuliūdo; jie atėjo ir papasakojo savo valdovui visa, kas buvo įvykę. Tuomet jo valdovas pasišaukė jį

Lekcija

Efez. 6, 10-17.

BROLIAI: Stiprėkite Viešpatyje ir jo stiprumo jėga. Apsivilkite Dievo šarvais, kad galėtumėte drąsiai stoti prieš velnio žabangus. Nes mūsų kova yra ne prieš kūną ir kraują, bet prieš kunigaikščius ir valdžias, prieš šių tamšylių pasaulio valdovus, prieš piktumo dvasias padangėse. Todėl imkite Dievo šarvus, kad galėtumėte priešintis piktoje dienoje ir visame tobūlai stovėti. Taigi, stovėkite susijuosę savo strėnas tiesa, apsilkę teisybės šarvu ir kojas apsiavę ramybės evangelijos pasiryžimu, prie viso to imdami tikėjimo skydą, kuriuo galėtumėte užgesyti visas ugningas pikčiausiojo vilyčias. Pasiimkite ir išganymo šalmą ir Dvasios kalaviją (tai yra Dievo žodį).

ir jam tarė: Nedorasai tarne, aš tau dovanojau visą skolą, nes mane meldei; argi tai nereikėjo ir tau pasigailėti savo draugininko, kaip aš tavęs pasigailėjau. Užsirūstinęs jo valdovas padavė jį budeliams, kolei užmokės visą skolą. Taip ir mano dangiškasis Tėvas jums padarys, jei kiekvienas neatleisite savo broliui iš savo širdies.

PASIPRIEŠINIMAS IŠGANYMO PRIEŠAMS

Metų lėgyje Motina Bažnyčia teikia mums per Keletą sekmadienių ištraukas iš šv. Povilo laiško efeziečiams. Antroje savo laiško dalyje, šv. Povilas Apaštalas pamokina efeziečius atsivertusius ir priėmusius Kristaus mokslą, kaip jie privalo pamaldžiai gyventi. Jis ragina vedusiuosius žmones, tėvus ir vaikus, valdovus ir tarnus, sąžiningai atlikinėti savo pareigas. Savo pamokinimo užbaigoje jis įsako visiems efeziečiams apsišarvoti dorybėmis ir narsiai kovoti prieš išganymo priešus bei laimėti pergalę.

Broliai, stiprėkite Viešpatyje ir Jo stiprumo jėga. Mūsų išganymo priešai yra stiprūs, ir juos nugalėti, mes privalome būti stip-

resni už juos. Tačiau, žinome, kad mes esame silpni patys savyje, todėl privalome karštai maldauti Viešpatį stiprybės. Kada Dievas stiprina mus savo malone, mes esame stiprūs, taip stiprūs, kad pilni pasitikėjimo, galime sakyti su Apaštalu: "Aš visa galiu tame, kurs stiprina mane." — Pilyp. 4, 13. Nežiūrint visokio mūsų silpnumo, mes neturime bijoti grūntis su mūsų priešais, nes Dievas mums gelbsti ir mus stiprina taip, kad mes galime nugalėti kiekvieną pagundą ir visokias mūsų priešų žabangas sutriuškinti. "Jei Dievas yra už mus, kas prieš mus." Rom. 8, 31.

Apsivilkite Dievo šarvais, kad galėtumė-

te drąsiai stoti prieš velnio žabangas. Apaštalas krikščionis lygina kareiviams, kurie eina į mūšį, kad reikalingais daiktais apsišarvuotų. Priešas, su kuriuo jis privalo grūmtis, yra velnias, visokio blogo ikūrėjas, melagystės tėvas, suvedžiotojas nuo pasaulio pradžios, kurs aplink eina, kaip krokiąs liūtas, ieškodamas, ką prarytų. — 1 Pet. 5, 8. Šis nuožmusis mūsų išganymo priešas yra ne tik stiprus, bet ir pilnas visokio vyliaus. Jis ateina netikėtai ir užklumpa nesaugojamus pojūčius, sukeldamas ugingas pagundas. Jis nepuola atvirai, bet naudoja dirbtinas gudrybes, ir todėl jis nepakiša nuodėmių tikroje išvaizdoje, jis jas siūlo mums kartais net po išvaizda dorybės. Jis vadina puikybę, kilnia savygarba; gobštumą, išmintingu taupumu; netyrybę, žmogišku silpnumu ar natūraliu pasilinksminimu; neteisybę ir išnaudojimą, gera finansinykyste. Jis studijuoja kiekvieno silpnybę, ir gundo žmogų į tą nuodėmę, į kurią jis labiausiai palinkęs.

Nes mūsų kova yra ne prieš kūną ir kraują, bet prieš kunigaikščius ir valdžias, prieš šių tamsybių pasaulio valdovus, prieš piktumo dvasias padangėse. Šiais žodžiais Apaštalas duoda priežastį, kodėl mes privalome gerai apsiginkluoti, nes mes turime atlaikyti ne tik gamtines, bet ir viršgamtines jėgas, ir šioji kova eina ne tik už mūsų kūno gyvybę, bet svarbiausiai už mūsų sielos gyvybę, jos išganymą, amžiną laimę. Taipgi labai daug kenkia mums blogo elgėsio žmonės, kurie užduoda sunkią mums kovą ir stato mus į išganymo pavojų savo blogu pavyzdžiu ir papiktinimu, savo saldaližiuvavimu ir pinklėmis, savo įvairiomis madomis ir prievarta, ir taip klaidina ir žudo vesdami į nuodėmių nedarybes.

Todel imkite Dievo šarvus, kad galėtumėte priešintis piktoje dienoje ir visame tobulai stovėti. Kaip Apaštalas sako, mes turime tiek daug ir taip galingų priešų, tat mes privalome apsiginkluoti Dievo šarvais, tai yra, privalome būti visuomet pasiruošę stoti į kovą ir turėti reikalingas priemones pergalėti visas pagundas ir pašalinti visus išganymui pavojus, nes tik taip apsišarvavę, galėsime laimėti pergalę ir išlaikyti nepajudinamai gerame pagundų metu bei ištesėti Dievo pašvenčiamoje malonėje.

MONTREALO STEBUKLINGAS VYRAS

Pasaulinis broliukas vienuolis Andriejus Montrealy, vadinamas "Stebuklingu Vyru," pradėjo 90 gyvenimo metus. Jis nieko neturėdamas, tik savo vyresniųjų sutikimą gavęs, pastatė garsią šv. Juozapo šventovę ant Mount Royal. Ten įvyksta didelių pagijimų. Iš visos Amerikos kas metai tūkstančiai žmonių lanko šventovę. Brolis Andriejus jaunystėj buvo tiek sveikata silpnas, kad nei pradžios mokyklos nelankė. Troško būt kunigu, bet negalėjo. Įstojo į vienuolyną ir pastatė vieną garsiausių Šiaurės Amerikoje šventovių. Jo sukaktį minėjo įvairių šalių žmonės, siuntė sveikinimus.

TĖVŲ JEZUITŲ VEIKIMAS

Tėvų Jezuitų globon pavesta 180,000,000 žmonių, iš kuriuo skaičiaus 175,000,000 yra mahometonai ir pagonai, ir 2,300,000 kurie yra šiaip jau krikščionys. Iš šito didelio skaičiaus yra tik 2,500,000 katalikų su 270,000 katechistų.

Jezuitų misijų seminarijose yra 1,880 klierikų ir 432,000 studentų 10,600 mokyklose. Be to turi 12 universitetų su 8,900 studentų; 125 kolegijas su 35,800 studentų; 351 mažesnių mokyklų su 40,000 studentų; 100 darbo mokyklų su 5,400 studentų ir 107 vargdienių namų su 9,000 asmenų.

Taipgi yra ir savųjų Jezuitų kunigų tolimose misijose. Turi 189 kunigus, 260 skolastikų ir 161 broliukų. 1933 metais buvo pastatytas naujas naujokynas Indijoje, kitas gi Japonijoje. Dabar svarstoma pastatyti vieną Rhodisijoje.

— Katalikų persekiojimais ir toliau vykdomi Rusijoje. Daugel bažnyčių bei vienuolynų uždaromi. Kievo šv. Sofijos katedra buvo paversta į grūdų krautuvę. Visos Kievo bažnyčios buvo uždarytos ir relikvijos buvo metamos į išmatų dėzes arba tiesiog buvo vartojamos pajuokimui. Neseniai 41 pravoslavų kunigu buvo išstremti iš Maskvos dėl to kad skelbė Dievo žodį.

— Anglijoje yra 3,000,000 katalikų su 2,196 bažnyčių ir 4,825 kunigu.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis.

DIEVIŠKOSIOS SAULĖS SPINDULIAI

Spalių mėnuo yra meilus ir kilnus! Jis yra Šv. Rožančiaus mėnuo! Jis yra Kristaus Karaliaus mėnuo! Ir atitinkamai tas spalių mėnuo buvo skirtas XXXII-ojo Tarptautinio Eucharistinio Kongreso iškilinėms, įvykstančioms Argentinos gražiame sostapielyje — Buenos Airės, Pietų Amerikoje.

Per trisdešimt metų Kristus Karalius įtakingai globojo tą Argentinos respubliką, kuri su Čilijos gretima valstybe turėjo didelių sunkenybių padaryti susitaikinimą. Tikrai krikščioniška dvasia tos dvi respublikos padarė taikos sutartį, kurios garbingam atminimui Andės kalnų aukščiausioje viršūnėje pastatė milžinišką statulą Kristui Karaliui. Ir statulos pedestale įžymėjo: "Tie kalnai pirmiau pasivers į dulkes, negu Argentinos ir Čilijos gyventojai sulaužys taikos sutartį, kurią jie ties Kristaus Atpirkėjo kojomis prisiekė užlaikyti — 1902 — 1904 m."

Ir nuo to laiko Taikos ir Ramybės Dieviškasis Karalius ištiesė savo rankas tų dviejų tautų palaiminimui. Ir taikos palaima nužengė tų respublikų gyventojams. Tai yra be galo reikšmingas reginys matyti tą Kristaus Karaliaus milžinišką statulą Andės kalnų viršūnėje, kai saulė teka ir kai nusileidžia. Tada matai mūsų Išganytoją kaire ranka laikantį kryžių ir iškelta dešine ranka laimant pasaulį.

Nuo spalių mėnesio 7 iki 14 dd. Argentinos gražusis sostapilis Buenos Airės taps didelė ostensorija-pilis, viršum kurios Dieviškoji Saulė, Kristus pakils visoje garbėje ir pašvenčiamais spinduliais nušvies širdis skaitlingai susiburusių maldininkų iš viso pasaulio kraštų.

Argentinos sostapilio Buenos Airės gyventojai, būdami ištikimi Kristui, savo Karaliui, parinko ir skyrė savo tautišką vėliavą, kaip pagrindą šio Tarptautinio Eucharistinio Kongreso emblemai. Ji yra daryta iš jų tautos stiprybės ženkle, nes Švenčiausias Sakramentas yra apsauga kiekvieno gyvenime ir mirime. Tautiška vėliava, jų tėvynės simbolis, yra mėlyna ir balta. Tai

Švenč. Panelės Marijos spalvos. Vėliava yra apjuosta baltais ir geltonais kaspynais, Popiežiaus vėliavos spalvomis. Tai visa reiškia tikinčiųjų vienybę Kristaus Vietininko klusnumui ir atsidavimui. Vėliavos apatinė dalis yra panaši šarvaženkliui, kurį Donas Juanas de Garay aukavo Buenos Airės miestui, kurį pradžioje jis buvo užvardinęs Santissima Trinidad — dėl to, kad Švenčiausios Trejybės sekmadienį su visa įgula išlipo į tos vietos sausumą. Tačiau, senasis varas, būtent, Santissima Trinidad, pasilieka arkivyskupijos nepamainomu vardu.

Tas šarvaženklis savyje talpina vainikuotą arą, kurs po savo sparnais glaudžia keturis arelius ir savo naguose laiko raudoną kryžių. Reikšmė yra simboliška. Nes Buenos Airės pilis tapo apšviesta ir atgaivinta duodančio kryžiaus gyvybę, ir ši pilis visada buvo karalienė ir motina krašto gyventojams.

Sakoma, kad į tą XXXII-ąjį Tarptautinį Eucharistinį Kongresą atvyks ir dalyvaus pusantro milijono maldininkų. Tai bus pirmas toks Tarptautinis Eucharistinis Kongresas, kurs įvyksta Pietų Amerikoje. Argentinos respublika oficialiai prisideda ir remia tą įvykstantį Tarptautinį Eucharistinį Kongresą. Taip pat ir civilė valdžia iš vieno veikia su Katalikų Bažnyčia prisirengime, kad pasitarnauti suvykusiems maldininkams. Svarbiausios iškilnių apeigos įvyks Palermo Parke, kurio gražiausi sodnai apie dvyliką mailių tęsiasi greta krantų Sidabrinės upės, vadinamos Rio de la Plata. Tai tikrai ideali vieta tokioms garbingoms apeigų iškilinėms. Tikrumoje, tai yra gražiausia vieta, kokia parinkta šiam įvykstančiam Tarptautiniam Eucharistiniam Kongresui.

Prisitaikant mūsų laikų dvasiai ir reikams, įvyks viešos paskaitos apie Jėzaus Kristaus socialinį viešpatavimą, apie Jėzaus Kristaus, Karaliaus, garbinimo istoriją Pietų Amerikoje, apie Kristų Karalių, šių dienų gyvenime ir Jo dalyvumas katalikiškoje akcijoje.

Kad šis XXXII-asis Tarptautinis Eucha-

ristinis Kongresas būtų sekmingas ir išganingas, mes pamaldžiai turėtume melstis šiais patvirtintos oficialinės maldos žodžiais:

“O Jėzau, mūsų Viešpatie, mes tikime, kad Tu realiai, tikrai ir esybiškai esi Altoiaus Švenčiausiam Sakramente; kad Tu kas dieną Save aukoji Šv. Mišių aukoje dėl mūsų išganymo, ir kad pastiprini mūsų sielas, mums duodamas Save, kaipo Valgi, Šventoje Komunijoje. O Jėzau, mūsų Viešpatie, palaimink Eucharistinį Kongresą, kurį netrukus turėsime, kad išganingomis pasekmėmis jis būtų Tavo didesnei garbei. Tu jį apvainikok tobuliausiai vaisiais. Tavo Dieviškosios Širdies meilė tetrijumfuoja, nors daugelis žmonių yra atitolę ir atšalę. Tavo tikrojo esimo Švenčiausiam Sakramente mokymas tegausėja ir tedaugėja, ir visų širdys vis daugiau ir daugiau tebūna apimtos karštesne meile dėl Tavęs, kurs Pats esi tikroji Meilė.

“O Jėzau, mūsų Viešpatie, iš Šventojo Tabernakulo, kur angelai Tau bendrauja ir Tave garbina, kad atsisteisti už mūsų nedėkingumą, teikis maloningai pažvelgti į mūsų tėvynę, kad visi patirtume Tavo meilės galybę, ir kad visame pasaulyje Tavo brolių sielos pamiltų Tave... O Jėzau, mūsų Viešpatie, visų širdis uždegk Tavo meile dėl Švenčiausios Eucharistijos. Praplėsk dažnos ir kasdieninės Šv. Komunijos pratimą, ir sielos kas dieną artimai tebūna susivienijusios su Tavim, kurs esi Pats Gyvenimas. Ir visi pasaulio gyventojai keliais tepuola prieš Švenčiausiąjį Sakramentą, ir Tave tepripažįsta ir tepaskelbia savo Karaliumi per visus amžius. Amen.”

— Nicholas R. Brewer, artistas iš St. Paul, Minn., prieš Šv. Tėvo paveikslą. Vyskupo Ryan pastangomis ši piešimo proga buvo sutiekama.

Melskis ir darbuokis — tas obalsis skamba nuo pat krikščionybės pradžios.

Kristus nekiaus, ką blogą žinai apie kitus; klaus ką gera pats turi.

Gera tyrinėk save, tik apsvarstęs, išsirik luomą.

Vistiek kokiame luome gyventumei, stengkis išlaikyti širdį grynai ir skaisčia. Niekas suteptas neieis į Dangaus karalystę.

“AR ATSIKAKYSITE EITI?”

Daugelis metų praėjo, kai Francija buvo dar katalikiška šalis, vienam kariuomenės pulkui, stovinčiam prie tūlos tvirtovės, buvo įsakyta dalyvauti Kristaus Kūno Šventės procesijoje.

Laikas buvo trumpas. Procesija neužilgo turėjo prasidėti. Tik štai, dangaus skliautuose dideli, tamsūs, tiršti debesiai pradėjo eikiuotis. Visi aiškiai pramatė gausų lietų. Kariuomenės oficeriai tarpusavyj murmėjo. Šį savo nenorą dalyvauti procesijoje dėl besiantinančio lietaus neįstengė slapta užlaikyti.

Kaip keista, jog jie taip elgtų. Tikra nesamoni!

Šiuo laiku jų komendantas, kurs visa tai pastebėjo, tarė:

“Vyrai, aš esu tikras, jog patrankų šimtai šūvių nesulaikytų jūsų nuo priešų puolimo, nes jūs esate karaliaus tarnai ir todėl atsakyti žengti pirmyn skaitytumet nevyriška ir išdavikiška. Taigi, ar dėl kelių lietaus lašų, o ne dėl patrankų šūvių, jūs atsisakysite taip mažai patarnauti Karalių Karaliui?”

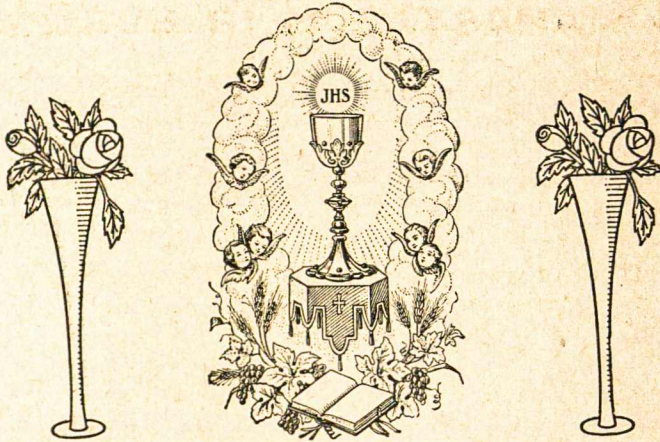
Žodžiai, tartum, buvo pilni magikos. Kiekvienas oficerius ėjo ir skaitė sau garbe dalyvauti procesijoje.

Kaip nuostabu, jog maži dalykėliai taip lengvai mus sulaiko nuo tarnavimo Jėzui!

Nuolatos atsiminkime, jog Kristus yra mūsų Karalius. Lai nieks nekliudo mums Jam tarnauti. Būdami Jo pulke ir kariaudami po Jo vėliava, nesigailėkime jokių aukų.

Vertė: S. P. Vaičiaitis, M.I.C.

— Lietuvos Prezidento Antano Smetono jubiliejaus proga rugs. 8 d. laikytas iškilmingas apvaikščiojimas. Įvyko didžiausia eiseną visų organizacijų ir kariuomenės. Visoje Lietuvoje suruošta paskaitos ir iškilmingi posėdžiai Tautos Vadui Jubiliatui pagerbti. Kauno arkikatedroje tautos šventės intencija buvo iškilmingos pamaldos, kurias laikė Kauno metropolijos kunigų seminarijos rektorius prof. kan. Penkauskas. Pamaldose dalyvavo Jubiliatas Tautos Vadas — Valstybės Prezidentas Antanas Smetona, vyriausybė, užsienių diplomatai ir kariuomenės vadovybė.

**BRANGIAM BROLIUI
KUNIGUI JUOZUI VAŠKEVIČIUI, M.I.C.**

Primicijų dienoje.

Vienuolyno darželyj, kurį puošia rasa,
Prasiskleidė žiedas, žibąs ryto šviesa.
Ją nepalietė žemė, nei žmonių šypsena,
Nes pamilo jis Kristų meile amžina.

* * *

Ir atvyko kaip grožis, kaip muzikos malda
Ši pirmų jo šventųjų Mišių valanda.
Garsiai gaudžia varpai, tolyn veržias jų gandas:
Kiek laimės, džiaugsmingų vilčių jame randas!

* * *

Šis gandas jaunuolį jau drąsina aukotis,
Žengt drąsiai erkėčiais — juose rožių ieškoti.
Marijos darželyj — ramiam vienuolyne —
Kunigū tapo; dirbs naujam vynyne.

* * *

Kaip aras padangių skaisčią saulę jis mato;
Į ją pasikelti jis žemę vadina.
Prieš Viešpaties Veidą ją ant aukuro stato,
Nes tik šioji Auka žmonių gaivina.

* * *

Auka gi brangiausia, Kristaus kančia žymėta,
Tai meile prieš amžius Trejybės auklėta,
Tai gyvybės šaltinis, tai pavėsis sielų,
Amžinybės tai laimė, kaip džiaugsmas gėlių.

* * *

Sieloms didžiai brangi ir linksma ši diena.
Ji per amžius triumfuos, neišdils jos data.
Šioje žemėj joms gelbės naujas vadas taurus,
Gražias jas laimingas į tikruosius namus.

* * *

Sesuo Marija Vincenta -- Angela Vaškevičiūtė.

ŠV. MATAS APAŠTALAS IR EVANGELISTAS

Šv. Matas gimė Galilėjos Kanoje ir Kafarnaume buvo mokesčių rinkėju, kuriuos žydai mokėjo Rymo ciecoriams. Tokių žmonių žydai labai neapkentė, nes kaipo Dievo išrinktoji tauta, laikė save už liuosus nuo visokios duoklės. Iš tos priežasties jie kiekvieną mokesčių rinkėją skaitė už nedoriusi žmogų; tokiu tai buvo skaitomas ir Šv. Matas, kada jį Viešpats Jėzus pašaukė prieš save.

Kartą Jėzus, praeidamas pro vietą, kurioje Matas pildė savo pareigas, tarė jam: "Sek mane" (Mork. II, 14), Jis Dievo malonės pajudintas, tuojaus metė savo darbą ir pasiliko Kristaus mokytinium. Jis pakvietė Jėzų į savo namus į pokilį Jėzus žinojo, kad pokelyje daugiausiai dalyvaus muitininkai tačiau priėmė pakvietimą, kas didžiai nepatiko parisiejams ir Rašto mokytojams. Šie ėmė rūgoti, kam Jėzus draugauja su priešininkais. Tuomet Viešpats davė jiems gražų prilyginimą, nurodydamas, jog kaip gydytojas yra reikalingas ne sveikiems bet ligoniams, taip ir Išganytojui, kaipo tikram sielos gydytojui išpuola pirmiausiai rūpintis apie tuos, kurie labiausiai reikalauja pagalbos. Tasai Viešpaties maloningas atsakymas patvirtino Matą jo pašaukime ir nuo to laiko atsižadėjo savo užsiėmimą ir ištvėringai sekė savo Dieviškąjį Mokytoją. Beto Matas stengėsi nuolat būti prie Kristaus, dievobaimingiausiai klausėsi Jo pamokslų, ir juos užlaikė savo širdyje, todėl ir tapo Šv. Dvasios išrinktas parašyti pirmąją Šv. Evangeliją, kuri paduoda plačiausią žinią apie tai, ką Jėzus kalbėjo ir darė.

Praslinkus nekuriam laikui, Viešpats išsirinko dvyliką apaštalų, į kurių skaitlių pateko ir Šv. Matas. Šv. Evangelistai Morkus ir Lukas sako jog jis buvo septintas apaštalas. Jis pats save skaito iš eilės aštuntuoju ir vadina save Mato *Muitininku*.

Po Jėzaus iš numirusių atsikėlimo ir Šv. Dvasios atsiuntimo, Matas per trejus metus drauge su kitais apaštalais skelbė Šv. tikėjimą žydu žemėje.

Prieš iškeliavimą į tolimesnias šalis

apsakinėti Dievo žodį, Šv. Matas, Šv. Dvasios apšviestas parašė pirmą Naujo Įstatymo knygą ir pirmą iš keturių Evangelijų. Savo veikale Šv. Matas patalpino viską ką pats matė, girdėjo, ar sužinojo iš Šveč. Pamelės Marijos apie Jėzaus pirmuosius gyvenimo metus. Kadangi Šv. Matas savo Evangeliją paskyrė ypatingai atsivertusiems žydams, todėl ir ją parašė kalboje, kurią tuomet žydai vartojo, tai yra tarmėje syro - Chaldaiškoje.

Įpleidęs žydu žemę apsakinėti Evangeliją kitoms šalims, Šv. Matas nukeliavo į Persiją, kur skelbė Kristaus mokslą persams medams ir karamanitams, o paskui nuvyko į Etiopiją. Šv. Klemensas Aleksandrietis, rašo, jog Šv. Matas vedęs gyvenimą ašturioje atgailoje, nevalgė mėsos ir pieniškų valgių ir negėrė vyno.

Būdamas Etiopijoje nuvyko syki į miestą Nadaber'ą, kur Eunukas, Šv. Pilypo atverstas ir apkrikštytas, priėmė Šv. Apaštalą labai garbingai. To miesto gyventojams daug baimės ir nuostolių darė labai dideli du krokodilai. Jie plaukdami upėje, ar gulėdami pakraščio smėlynėse, nedaleizdavo nė gyvuliams atsigerti, nė žmonėms iš upės vandens pasisemti; puldavo kiekvieną gyvą daiktą, kuris tik prie upės prisitindavo, ir suėsdavo. Sužinojęs apie tai Šv. Matas, išėjo drąsiai prie tų krokodilų ir vos tik juos peržegnojo, jie tuojaus, kaip avinėliai, atsigulė prie jo kojų, nieko blogo nedarydami. Tad Šventasis jiems liepė, vardan, Dievo, nuplaukti upę ir niekados prie miesto nesitarti, jie tuojaus taip ir padarė. Tasai stebūklas padarytas akyvaizdoje didžios žmonių minios, atvertė prie Kristaus to miesto daugybę gyventojų.

Jam dar bebūnant Etiopijoje, pasimirė tos šalies karaliaus, Egipo vyriausioji ir mylimiausioji duktė vardu Ifigenija. Karalius Egipas sukvietė garsingiausius savo karalystės raganius, reikalaudamas, atgaivinti jam dukterį. Tie visaip bandė atgaivinti bet velniui. Karalus sužinojęs Šv. Mato stebūklus, tuojaus liepė jį pašaukti į kambarį ir bandy-

ti ar jam nepasiseks prikelti mergaitę iš numirusių. Šventasis apaštalas atsiklaupęs prie numirusios mergaitės, pasimeldė valandėlę, o po tam atsistojęs liepė numirėlei, Jėzaus vardan atsikelti — ir tuojaus mergaitė stebūkliai atgyjo. Tas didis stebūklas padarė tokį išpūdį; jog netik karalius su visa giminė ir dvariškiais, bet ir beveik visa etijopų tauta priėmė krikščioniškąjį tikėjimą. Ifigenija gi sykį išgirdus Šv. Mato pamokslą apie panystės nuopelnus pasirijo visiškai atsiduoti Dievo tarnavimui ir gyventi panystėje lig mirties. Karalaitės gražus ir pavyzdingas pasiėlgimas paragino ir kitas dievobaimingas mergaites apsirinkti sau dangiškąjį Nunylėtinį, Jėzų Kristų; ir tokiu būdu tame didžiame mieste, kur pagonystė giliausiai buvo įsiaknėjusi, atsirado būrys šventų mergaičių, kurios atsidavusios malda ir Dievo garbinamui gyvena drauge vienoj vietoj, kaip vienuolės.

Mirus karaliui Egipui, jo brolis Hirtacijus užėmė neteisingai karališkąjį sostą, o norėdamas savo valdžią patvirtinti, užmanė apsvesti su Ifigenija, kuriai kaipo Egipo dukterei, pagal įstatus sostas priklausė. Tad nusiuntė pas Ifigeniją savo pasiuntinius prašydamas, kad už jo tekėtų, tačiau šventoji karalaitė, kuri pasirijo neturėti kito nunylėtinio, kaip tik Viešpatį Jėzų, nė klausyti apie tai nenorėjo. Vienog Hirtacijus nesilovė. Pašaukęs Šv. Matą nusivedė jį prie Ifigenijos manydamas, jog šventasis nedrįs priešintis jo valiai ir padės jam prikalbinėti Ifigeniją, kad tekėtų. Šv. Apaštalas netiktai neprikalbinėjo Ifigenijos sulaužyti įžadus, bet priešingai, akyvaizdoje paties Hirtacijaus, ragino ją pasilikti šventame pašaukime, laimindamas ir prižadėdamas jai gausiausį užmokesnį danguje už ištikimybę Kristui. Išgirdęs tai, Hirtacijus ko nepasuto iš piktumo. Tatai, vos sugrižo į savo namus, liepė tuojaus keliems savo kareiviams suieškoti Šv. Matą ir jį nužudyti. Persiskyręs su Hirtacijum ir Ifigenija, Šv. Matas nuėjo į bažnyčią ir ką tik buvo pradėjęs šv. Mišias. Išsiųsti Hirtacijaus užmušėjai rado šventąjį prie altoriaus ir ten jį su kirviais užmušė. Tai atsitiko 90 metuose Kristui gimus, 21 dienoje rugsėjo.

Šv. Matas kaipo pirmas Dievui atsida-

vusių mergaičių draugystės įsteigėjas, yra skaitomas už ypatingą panystės ir visų moteriškųjų vienuolynų patronas. Iš Šv. Mato gyvenimo matome kad vienuoliškasis gyvenimas paeina iš *apaštališko įsteigimo*.

Šv. Klemensas Aleksandrietis rašo kad Šv. Matas pirmas įvedė tarp krikščionių paprotį šlakstyti švestu vandeniu.

Po Šv. Mato apaštalo ir Evangelisto mirties, Hirtacijus dar nekurį laiką bandė priversti Ifigeniją, kad tekėtų už jo, tačiau ji nepaklausė. Tuomet įniršęs Hirtacijus liepė uždegti jos vienuolyną — bet Dievas ir čia padarė stebūklą. Nes gaisrui pasidarius ore apsiėškė Šv. Matas ir užgesino ugnį. Tą dievobaimingą karalaitę Bažnyčia pripažįsta irgi šventąja ir taipgi jos atminimą šiandien Rugsėjo 21 dieną švenčiame, kaip ir Šv. Mato.

V. G.

KOLEGIJOS RĖMĖJŲ SEIMAS

MARIANAPOLYJE

Rytinių Valstybių Kolegijos Rėmėjų seimas įvyks spalio mėnesyje 28 dieną — sekmdienyje, Kristaus Karaliaus šventėje, Kolegijos rūmuose, Marianapolyje.

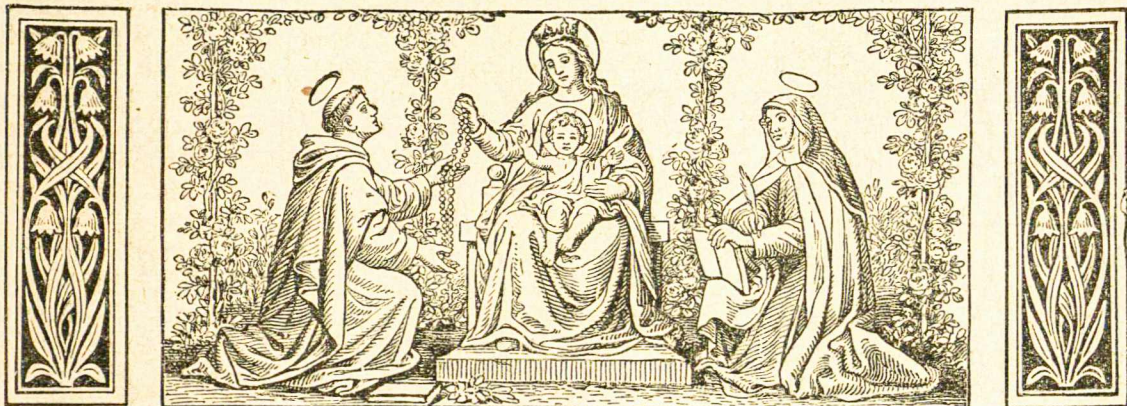
Kadangi šiais metais sukanka 25 metai nuo Tėvų Marijonų vienuolijos atgaivavimo, tai per šį seimą Marianapolyje bus ši garbingoji sidabrinė 25 metų sukaktis tinkamai paminėta. Ryte 9 valandą bus atlaikytos iškilmingos pamaldos.

Posėdžiai prasidės 2 valandą po pietų, kad visi gerb. Rėmėjai ir Prieteliai galėtų suspėti. Seimui pasibaigus, bus suteiktas iškilmingas palaiminimas švenčiausiu.

Visos Rėmėjų kuopos nuoširdžiai kviečiamos dalyvauti šiose iškilmėse kuo skaitlingiausiai. Visos kuopų valdybos yra kviečiamos paruošti savo darbuotės apyskaitas, kad seime būtų galima sužinoti, kiek kuri kuopa pasidarbavo kolegijos gerovei ir kiek prisidėjo prie pereinamųjų metų seimo nutarimo — sukelti tiek pinigų, kad būtų galima sudaryti vieną stipendiją neturtingam studentui. Toksai stipendijos įkurimas kaip tik būtų gražus šių garbingų sukaktuvių paminėjimas.

Kun. Vincas Puidokas,

R. V. Apskritis Pirmininkas.

ROŽANČIAUS VERTINGUMAS

Jozue ir Izraelio kariuomenė pergalėjo amalekitus, nes Mozė iškėlęs į dangų rankas maldavo Dievą gelbėti. Panašiai pasireiškė ir krikščionystės laikais Lepanto mūšyje. Krikščionys pergalėjo turkus, ne tiek savo ginklų galia, kiek rožančiaus galybe, ne tiek kareivių narsumu, kiek tikinčiųjų karšta rožančiaus malda, kurie dieną ir naktį kėlė savo širdį ir rankas dangun, maldaudami Dievą, tarpininkaujant Švč. Panelei Marijai, pagelbos ir laimėjo pilną ant turkų pergalę. Bažnyčia šios garbingos krikščionių ant turkų pergalės atminimui, ir už kitas Dievo malones, rožančiaus malda išprašytas, reikšdama Dievui ir Švč. Panelei Marijai dėkingumą, paskyrė spalį 7-tą dieną rožančiaus šventei ir suteikė tikintiesiems gausus atlydus, kad paraginus dažnai ir pamaldžiai kalbėti šventąjį rožančių.

Bažnyčios maldos būdų rožančius yra vienas iš geriausių, gražiausių ir galingiausių pagarbinti Dievą bei Mariją ir išprašyti reikalingas malones. Kristus mokino mus kaip privalome melsti Dangiškąjį Tėvą, kad Jis mus išklausytų, taip Dangiškas Tėvas siuntė savo arkangelą Gabrielį iš dangaus pasveikinti Mariją, ir Jis nori, kad mes tais dangiškojo pasiuntinio žodžiais sveikintume Jo vienatinio Sūnaus Motiną. Jis atsiuntė arkangelą išmokyti mus ir būti mums pavyzdžiu, kaip mes privalome melstis prie Marijos ir kokiais žodžiais privalome sveikinti Ją. Ar mes galime geriau pagerbti Mariją,

kaip, kad arkangelas pasveikino Ją? Ar gali žmogiška iškalba ką nors pridėti prie šios Marijai pagarbos? Kada mes Mariją šiais arkangelo žodžiais sveikiname ir garbiname, tai mūsų pamaldumas yra tikras ir šventas. Rožančiaus malda yra kilni, Dievui ir Marijai maloni, nes rožančių sudaro švenčiausios ir garbingiausios maldos: *“Tėve mūsų...”* Paties Išganytojo išmokinta malda, *“Sveika Marija...”* arkangelo, dieviškojo pasiuntinio iš dangaus atnešta, *“Tikiu į Dievą Tėvą...”* Apaštalų sudėjimas, mūsų šventojo tikėjimo išpažinimas, *“Garbė Tėvui ir Sūnui ir Šv. Dvasiai...”* Triasmenio Dievo pripažinimas ir Jo pagarbinimas. Pačioje rožančiaus pradžioje išpažįstame Dievą visokios gėrybės ir šventybės pradžių, žinome, kad Kristus savo Bažnyčiai padėjo tvirtą pamatą, kurio jokia žemiška ir pragariška galybė nesugriaus, ir atiduodame tik vienam Dievui visą garbę, šlovę ir dėkonę.

Visose mūsų atpirkimo paslapyse dalyvavo dangiškieji pasiuntiniai angelai. Kada amžinojo Tėvo amžinasis Sūnus teikėsi tapti žmogumi, Dievas siuntė arkangelą Gabrielį, kurs apreiškė Švč. Panelei Marijai Dievo Sūnaus įsikūnijimo paslaptį. Kada Jėzaus Kristaus, pasaulio Atpirkėjo gimimą reikėjo apreiškinti žmonijai, angelas nužengęs iš dangaus, pranešė šią linksmą žinią: *“Sigmakt gimė jums Išganytojas.”* Kada gimusiam Išganytojui reikėjo bėgti nuo Erodo persekiojimo į Egiptą, angelas pasirodė Juozapui

sapņē ir nurodē ka jis privalo daryti. Kāda Kristus Alyvū daržē buvo reikalingas suraminimo, angelas atliko šī meilēs akta, ir angelas mustebusiomis mōterims pranešē Kristaus iš karsto atsikēlimā, sakydamas: “*Jūs ieskote Jēzaus Nazarēno, Jis kēlēsi, Jo ēia mēra.*” Todel, kurie pamaldžiai ir atydziai kalbā rožančiū, panaši angelams Dievo ir Marijos garbinime, nes, tartum, jie išmoko iš angelū kaip melstis.

Visas rožančius susideda iš penkiolikos paslapčiū, kurios paskirstytos po penkias ī tris dalis. Pirmāji rožančiaus dalī sudaro penkios linksmosios paslaptys — vadinasi linksmoji dalis. Šioje rožančiaus dalyje apmāstinējame arkangelo Gabriēlio Marijai apreiskimā, kad Ji yra malonēs pilna ir Ji taps Dievo Motina, Jos atsilankymā pas savo giminaitē Elzbiētā, Kristaus Betliejaus kūtēlējē gimimā, Jo aukavimā Jeruzalēs bažnyčioje, ir Jēzaus dylikos metų Vaikelio pasilikimā ir Jo bažnyčioje tarp daktarū atradimā. Antroje rožančiaus dalyje apmāstinējame Kristaus kančią, Jo Getsemane daržē merdējimā, prie stulpō nuplakimā, erškēčiais apvainikavimā, kryžiaus nešimā ir prikryžiamimā. Trečioje rožančiaus dalyje apmāstinējame Kristaus atsikēlimā, dangun įžengimā, Šv. Dvasios atsiuntimā, Šv. Panelēs Marijos dangun paēmimā ir apvainikavimā. Lūpomis kalbame *Tēve mūsū*, dešimt *Sveika Marija* ir *Garbē Tēvū*, o mintime apmāstinējame paslaptī. Mes džiaugiamēs su piemenēliais, garbiname su Rytū išminēciais, aukojamēs draug su Kristumi bažnyčioje, ir džiaugiamēs su Marija ir Juozapu atradē Vaikelī Jēzū. Liūdime su merdējančiū, išduotu, nuplaktu, erškēčiais apvainikuota, kryžiūn ap sunkintu ir mirštančiū Atpirkēju. Džiaugiamēs Kristaus iš mirusiųjų atsikēlimu ir dangun įžengimu, maldaujame Šventosios Dvasios šviesos, ir dėkojame Dievū už Marijos dangun paēmimā, Jos išaukštinimā ir kaipo dangaus ir žemēs garbēs vainiku apvainikavimā. Iš visū rožančiaus paslapčiū piname dvasinī vainikā ir duodame Marijai, maldaudami Jos paaukoti jī už mus Dievū. Ir kad Marija priimtū šī dvasinī vainikā-rožančiū, privalome melstis pamaldžiai, atydziai ir mūsū maldos turi eiti iš skaisčios, nekaltos širdies, patikti Dievū bei Marijai.

Mes sveikiname Švč. Panelę, sakydami: *Sveika Marija, malonēs pilnoji.* Arkangelas Gabrielis Jā sveikino, tardamas: *Sveika, malonēs pilnoji.* Arkangelas išvydēs Marijā, Dievo malonēs pilnā, sveikindamas Jā, praleido vardā “*Marijā.*” su nusistebėjimu tarē: “*Sveika, malonēs pilnoji.*” Jis tuēmi norējo parodyti, kad šis titulas “*Malonēs pilnoji*” labiau Jai pridera kaip Jos vardas, ir nepalyginamai labiau Jai tinka kaip titulas “*išmintis*” Saliamonui, “*klusnybē*” Izaokui, “*stiprybē*” Sampsonui. *Viešpats su Tavimi.* Ištikrųjų Dievas yra visur, bet Jis yra vienaip su žmonėmis, ir kitaip su neprotingomis ir bejauslėmis buitimis; vienaip su geraisiais ir kitaip su blogaisiais žmonėmis. Jis yra su neprotingomis esybėmis, bet jos nežino Jo buvimā, ir Jis yra su protingomis esybėmis, kurios žino ir išpažįsta Jī, ir Jis ypač rūpinasi geraisiais, kurie Jī pažįsta ir myli. Dievas yra su Švč. Panele Marija ypatingu būdu, artimiausiai su Ja yra susivienijęs, nes Jai skirta būti Dievo Motina, ir tas Jā išaukština virš angelū. *Tu pagirta tarp moterū.* Ji pradėjo, tačiau be nuodēmēs; Ji pagimdē be skausmū ir nepažindama vyro; Jos garbēs didumas, Ji yra Motina To, Kurio Tēvas yra Dievas; Ji būdama tvārinys, tapo Sutverējo Motina; Ji tapo Motina, nenustodama būti Panele. Todel, mes tinkamiausiai pagarbiname Dievā ir Marijā, kalbēdami pamaldžiai šventāji rožančiū ir mintimi apsvarstinaēdami jo paslaptis.

Mes galime viskā išprašyti iš Viešpaties Dievo malda tarpininkaujant Marijai, bet neužmirškime Galiliejos Kanoje vestuviu pokvlyje pasakytū Marijos žodžiū: “*Kā tiktai Jis sakys jums, darykite.*” Ji sako, aš priimu jūsū prašymā ir perduodu jī mano Sūnū, bet darykite tai, ka Jis įsako, nes kitaip nebus jūsū maldos išklausytos. Jeigu norite, kad Jō Motina pažvelgtu ī jus savo galistingomis akimis, klausykite Sūnaus. Nešiokite Rožančiū kaip pirmųjų amžiū krikščionys nešiodavo Evangelijū knygā, ant savo krūtines ir savo rankose; ant savo krūtines, nes jie mylējo ją, ir savo rankose, nes praktikavo. Darykite panašiai, venkite nuodēmēs, vaikščiokite Dievo akvaizdoje su baime ir drebėjimu, širdies skaistybėje, nušizeminime ir paprastumē.

Sveikinam J. E. Vyskupą Matulionį Atvykusį Amerikon

J. E. Vyskupą Teofilijų Matulionį kvietė Amerikon Kunigų Vienybė ir Amerikos Lietuvių Katalikų Federacija. Visa mūsų išeivija džiaugėsi tuo sumanymu ir laukė Garbingojo Ganytojo atvykstant. Ir sulaukė. Šiandien J. E. Vyskupas Matulionis pas mus. Amerikos Lietuvių Katalikų Federacija ir Kunigų Vienybė ruošia Garbingajam Ganytojui maršrutą, kurį paskelbsime gavę iš Centrų.

J. E. Vyskupas Teofilijus Matulionis atvyko pas mus metams suėjęs nuo grįžimo iš sovietų pragaro.

Pereitais metais, spalio 19 d., iš Rusijos grįžo Kaunan, paleisti iš kalėjimų ir koncentracijos stovyklų lietuviai kankiniai, dvasiškai ir pasaulionys, iš viso 15 asmenų: J. E. Vyskupas Matulionis, kunigai: Velička Kazimieras, Pronekietis Augustinas, Ladyga Jonas, Bugenis Mykolas, Čegys Vladislovas, Paulavičius Jonas, Deinis Vincentas, Ilginas Vincentas, Paškevičius Vitoldas, Jursanas Kazimieras, ir pasaulionys: agr. Stebulis Juczas, geležinkelietis Velička Vincentas, varg. Jesenauskas ir Ginetienė Ona.

Grįžusius Lietuva labai iškilmingai priėmė. Pasakyta sveikinimo kalbos. Minia žmonių verkė, žiūrėdama į apdriskusius ir išbadėjusius kankinius. Džiaugėsi susilaukę jų tėvynėn. Sutikimas buvo jaudinantis.

Garbingąjį Ganytoją pažino kiekvienas petrapilietis, nes jis ilgai klebonavo Petrapilyje Širdies Jėzaus bažnyčioje už Narvos vartų.

Rusijoje bolševikai pirmą kartą jį suėmė 1923 m. ir pasmerkė 3 metus kalėti. Jau tada Lietuvos valdžia būtų jį išgavus grįžti Lietuvon, bet Garb. Ganytojas atsisakė grįžti, tikėdamasis bausmę atlikęs galėsias vėl dirbti kunigo darbą. 1929 m. vysk. Matulionis atsidūrė vėl kalėjime Solovkuose, iš kur jau nėra vilties grįžti, ir pagaliau buvo išvarytas dirbti priverstinų darbų. Dirbo miške, pelkėtose vietose. Solovkai, tai baisėnis pragaras ir už carų laikais "katorgą." Ten bedirbdamas visiškai nusilpo ir neteko sveikatos. Į Maskvą atvažiavo sutinusiomis

kojomis ir turėjo gulėti ligoninėje.

Dėl suprantamų priežasčių nebuvo žinoma, kada Matulionis įšventintas į vyskupus. Niekas apie jo titulą nežinojo. Net kun. Deinis, ilgą laiką kartu su vyskupu Matulioniu dirbęs miškuose, artimai su juo susibičiuliavęs, sužinojo Matulionį esant vyskupu tik grįžtant Lietuvon, Indros stoty, Latvijoje. Tai buvo visiems didžiausias surprizas.

Vyskupas Teofilijus Matulionis gimė 1873 m., Aluntos parapijoje. Kunigu įšventintas 1900 m. Konsekruotas 1929 m. vasario 8 d.

J. E. Vyskupo Matulionio palydovas kun. Mikšys yra buvęs Rusijos kariuomenės kapelionu, Rusijos — Japonijos karo metu. Po karo atvyko Amerikon ir čia klebonavo Pensylvanijoje, Michigane ir kituose valstybėse lietuvių parapijose. Pasauliniam karui praūžus kun. Mikšys grįžo Lietuvon.

LIETUVOJE

— Šiomis dienomis sustabdytas popiermalkių vežimas per Klaipėdos uostą iš Sov. Rusijos, nes Tilžėje, kur popiermalkės iškraunamos iš baržų, nespėjama apsidirbti.

— Kaune per respublikos Prezidento Smetonos jubiliejų lankėsi daug estų, latvių, prancūzų, italų ir belgų žurnalistų.

— 1935 metais Kaune ėjus viso pasaulio lietuvių kongresas. Į jį iš visur žada suvažiuoti daug lietuvių.

— Paskutiniaisiais metais Lietuvoje padidėjo padegimų skaičius. Ties darbus daugiausiai vykdo piktos valios žmonės arba per neatsargumą. Pernai tokių padegimų buvo 527, o 1932 metais — 386.

— Zarasų miesto sėbė pasiryžo pastatyti nuosavą elektros stotį. Statyti vieta numatyta prie pat Latvijos sienos, ant Avilaitės upės. Užtvankos įrengimas atseis apie 20,000 lt., o pati stotis apie 30,000 lt.

— Rugsėjo 14 ir 15 d. Kaune įvyko Lietuvos lenkų, lankančių aukštasis mokyklas, konferencija.

Katalikų Pasaulyje

— Jo Emin. mons. Roberti, šventosios kongregacijos pasekretorius, rugs. 28 d. įteikė kardinolui J. Mundelein Popiežiaus patvirtinta minėtos kongregacijos dekretą, kuriuo Chicagos arkivyskupijos kunigų seminarija, St. Mary of the Lake, autorizuojama pripažinti šv. Teologijos mokslo laipsnius. Išduotas dekretas yra nuolatinis.

— Mažoji gimusi Italijos karalaitė buvo apkrikštyta septyniais vardais. Jos pilnas vardas yra: Maria-Pia Elena Elzbieta Margarieta Melina Mafalda Ludviga Feela Genaro. Ji yra karalaitė Umberto duktė.

— Apie 120 arkivyskupų ir vyskupų dalyvaus Tarptautiniam Eucharistiniame Kongrese spalį 10 d. iki 14 d.

— Šventasis Tėvas prabilis į Tarptautinio Eucharistinio maldininkus per radio iš Romos spalį 14 d. Tikimasi, kad Kongrese ta diena susirinks kuo daugiausia žmonių pasiklausyti Popiežiaus kalbos.

— Popiežius sugrįžęs iš atostogų priėmė 22,000 darbininkų audiencijoje.

— San Francisco, Cal. Apaštalytės marinkų draugijos klube per paskutini mėn. ansilankė apie 128,000 marinkų. Beveik 58,000 nedarbių marinkų gavo valgyt vel-tui.

— Jo Emin. kardinolas Bourne draug su 12,000 maldininku nužygiavo į Walsingham, Anglija, kur vyskupas Yonens arvainikavo paveikslą Švč. Panelės iš Walsingham.

— Apie 100 katalikų studentų iš Naujosios Anglijos 11 kolegijų ir universitetų dalyvavo tarptautiniame konferencijoje katalikų kolegijų klubų federacijos, kuri įvyko Jacksonville, Fla., rugs. 12, 3 ir 4 dd.

— Vatikane buvo iškilmingai paminėta Popiežiaus vežėjo Rimaldo Žacinio 100 metų sukaktis. Žacini buvo Popiežiaus vežėjas nuo 1879 metų ir kasdiena per 25 metus vežėjo Popiežių po Vatikano sodą.

— Popiežius Pijus XI pakeitęs arklius automobiliumi, paliko Vatikano senai tarną, suteikęs jam „garbės vežėjo“ titulą.

— Berline, Vokietijoje yra 475,092 katalikų su 65 bažnyčiomis. Berline dvasinis gyvenimas gerai prognozuojamas. 1928 m. šv. Komunijų buvo išdalinta 6,4% ir 1932 pasiekė 82 nušimti. Tais pačiais metais buvo 910 atšventimų į Katalikų Bažnyčią, o 1933 metais paduodėio iki 1,959. Žmonių dvasinius reikalus atlieka 180 kunigų.

Amerikoje

NEW HAVEN, Conn. — Moterų Sąjogos 33 kuopa surengė smagų vakarą spalį 7 d. Parapijos jaunimas perstatė scenoj veiklą „Nesipriešink.“ Be to buvo dainų ir kitų pasilinksminimų.

WATERBURY, Conn. — Lietuvių studentų kalbos klesos prasidėjo rugs. 29 d.

— Artimoj ateity studentai vaidins komedija „Tėtis rašo gromata i kraju.“

— Šv. Vardo dr-stės leidinys vėl pasirodė aikštėn. Išspausdinta 1,000 egz.

— Waterburio lietuviai džiaugiasi lietuvių radio programa, kuri būna šeštadieniais.

IND. HARBOR, Ind. — Rugsėjo 30 d. surengtas vakaras šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų skyriaus. Visas pelnas skirtas parapijai.

LOWELL, Mass. — Kunigui F. Strakauskui, šv. Juozapo parap. klebonui, padaryta pavoiinga operacija gerklėje ir kakle, šv. Jono ligoninėje. Po operacijos buvo parvežtas į namus.

MONTELEO, Mass. — Rugs. 24 d. įvyko Lietuvių Darbininkų Sąjungos 19-tasis seimas. Šv. Roko parapijoje. Seimas pradėtas iškilmingomis pamaldomis šv. Roko bažnyčioje. Iškilmingasis šv. Mišias atnašavo kun. P. Virmauskas, LDS. Centro Dvasios Vadas, Asistavo kun. A. Morkūnas, M.I.C. ir kun. S. P. Knežis. Ceremonijų vedėju buvo kun. J. Švagždys. Turininga pamokslą pasakė kun. Pranciškus Juškaitis. Po pamaldų visi sukviesti į parapijos salę, kur įvyko seimas. Kun. K. Urbonavičius atidarė seimą malda.

Priimta keleta rezoliucijų organizacijos išplėtimo reikalu ir Katalikiškos Akcijos klausymais.

Centro valdybon išrinkti šie: Dvasios Vadas — kun. P. Virmauskas; Pirmininkas — kun. J. Švagždys; Vice-pirmininkas — V. Kudirka; Išdininkas — P. Razvadauskas; Sekretorius — A. F. Knežys.

Dalyvavo 37 atstovai iš įvairių kolonijų ir apie 50 svečių.

— Rugs. 30 d. Romuvos parke įvyko Ukinku pikiakas. Buvo daug įvairumo dienos programoje.

SO. BOSTON, Mass. — Bostono ir aplinkės profesionalai ir biznieriiai rengia bankietą pagerbti nauja vargoninka p. Juška.

— Rugs. 30 d. buvo Pranciškonų Brolijos rekolekcijos.

DETROIT, Mich., Šv. Petro parapija. — Parapijos metinis piknikas įvyko spalį 7 d. — Kun. Jonas Balevičius, Šv. Mykolo parap. klebonas, Seranton, Pa., lankėsi pas savo seminarijos dienų draugą kun. L. Praspalių.

— Kun. Masevičius ir kun. Čižauskas lankėsi pas kun. S. Kučą, Saginaw, Mich., 40 val. atlaiduose.

DETROIT, Mich., Šv. Antano parapija. — Rugsėjo 21 d. kun. I. F. Boreišis sugrįžo iš Lietuvos. Stotį sutiko kun. B. M. Pauliukas, O.P., ir būrelis dr. jų bei kuopų atstovų.

ELIZABETH, N. J. — Lapkričio pabaigoj bus parapijos metinis bazaras.

— Lapkričio mėn. nutarta surengti vyrų draugijų bendras parengimas parapijos naudai.

— Gruodžio mėn. — Advento laiku, chorą rengia didelį veikalą "Kražių Skerdynė," kuriame dalyvaus arti 100 vaidininkų.

— Naujų metų vakare, dalyvaujant vykskupiui, bus atitinkamos istorinės pamaldos su pamokslu, koncertine dalimi ir palaiminimu. Naujų metų laike, 40 metų atgal, buvo pašventintas pirmas kartinis akmuo Elizabeto pirmosios bažnyčios.

MAYWOOD, N. J. — Šiomis dienomis į John Hopkins universitetą, Baltimorėj, išvyko energingas jaunuolis Vincas Burokas, studijuoti mediciną. Linksma mataant lietuvi siekiant aukštus mokslus.

NEWARK, N. J. — Šv. Cecilijos choras rengia didelį paminėjimą Kražių Skerdynių sukakivių proga, lapkričio m. 11 d., parapijos salėi. Ta dieną bus vaidinamas veikalas, iš spaudos draudimo laiku, "Aušra."

— Rugs. 22 d. Sodaliėtės surengė gražų balių.

BROOKLYN, N. Y., Apreiškimo Panelės Šv. parapija. — Nuo rugs. 30 d. prasidėjo eiti naujas parap. žiniaraštis, kurį leidžia klebonas kun. N. Pakalnis.

— Įvedus privaloma lietuvių kalbą parapijos mokykloje, apie 20 italų vaikų, kurie randasi įvairiuose skyriuose, pradėjo mokytis lietuviškai.

BROOKLYN, N. Y., Karalienės Angelų parapija. — Novena prie Šv. Teresės Kūdikielio Jėzaus Gėlės buvo laikyta nuo rugsėjo 25 iki spalį 3 d. Pamokslai buvo sakomi kasdien.

NEW YORK, N. Y. — Spalį 15 d. iki 27 d. įvyks Lietuvos rankdarbių paroda. Paroda įvyksta pirmos rūšies New Yorko krautuvėje. Ši krautuvė yra padariusi per Lietuvos Generalini Konsulatą sutarti su Lietuvos "Marginių" B-ve ir "Marginiai" pristatys į parodą gražiausius ir brangiausius lietuvių liaudies dirbinius.

MASPETH, N. Y. — Tretininkės laikė

trijų dienų, spalį 2, 3 ir 4 dd. rekolekcijas. Pamokslai buvo sakomi rytais ir vakarais.

CLEVELAND, Ohio. — Rugs. 16 d. šv. Jurgio parap. salėje, LRKSA, 142 kp., surengė vakarą su kalbomis, vaidinimu, kortavimu ir deklamacija.

— Rugs. 13 d., Panelės Švč. N. Pagalbos parap. salėje, gerb. klebonas kun. A. Karužiškis ir moterų draugijų pasidarbavimu, surengta kortavimo vakaras. Šio parengimo pelnas skiriamas klieriko B. Bartusevičiaus paramai.

TORONTO, Ont. — Alfis Žižis, lietuvis jaunuolis, 20 metų, šimet laimėjo Amateur Athletic Union of Canada bėgime čempionatą, auksini medali ir kontesta į Australiją.

FOREST CITY, Pa. — Parapijos bazaras įvyks spalį 22 iki 27 d. Vietos klebonas kun. P. Paukštis deda visas pastangas tam darbu.

KINGSTON, Pa. — Rugs. 23 d. įvyko Šv. Marijos parap. piknikas. Viskas kuopuikiausiai pasisekė.

— Sodaliėtės rengia kortavimo vakarą parapijos naudai spalį 28 d.

MT. CARMEL, Pa. — Parapijos didysis choras surengė bažnyčios naudai, rugs. 29 d. bankietą. Žmonių supludo pilnutėlė salė.

— Parapijinė salė yra gražiausia šioj apylinkėj; be to, yra daromi tos salės reikalingi patobulinimai bei pagraziinimai. Iki Advento bus laikomos kas šeštadienį tam tinkamos pramogos parapijos naudai.

— Merginos Sodaliėtės sparčiai rengiasi prie Card ir Bunco Party, kuri įvyks spalį 15 d. bažnyčios naudai.

PHILADELPHIA, Pa. — Visi parapijonai ruošia pagerbtuvinį vakara klebonui kun. Ignaciui Zimbliui jo 50 metų gimimo ir 25 metų kunigavimo sukaktuvių proga. Vakaras įvyks lapkričio 25 d. 1934 m.

SHEWANANDOAH, Pa. — Nuo rugs. 24 d. iki spalį 3 d. buvo laikoma novena į Šv. Teresėlę.

— Kun. Dr. V. Martusevičius, Šv. Kazimiero parap. klebonas Philadelphijoje, lankėsi pas kleboną.

— Rugs. 23 d. vietiniai Vvčiai pradėjo savo sekmadieninius programėlius. Kun. V. Bruchmann, S.T.L. kalbėjo apie "Muzika." Pono Jono Rice šeimyna išpildė muzikališką programos dali.

CICERO, Ill. — Rugs. 30 d. buvo pašventinimas seserų mokytoju namo, kuris baigtas padidinti ir atremontuoti.

— Parapijos bazaras prasidėjo rugs. 30 d. poniet. Parapijonai skaitlingai lankosi.

MELROSE PARK, Ill. — Tretininkai-ės lietuviai, Švč. Panelės Škapliernos bažnyčioje, rugsėjo 30 d., 11:30 val. Mišiose priėmė

Šv. Komunija in corpore. Tos Mišios buvo laikomos Tretininkų intencijai.

Po pamaldų įvyko Tretininkų Labdarin-gos Są-gos ir Švč. Vardo narių susirinkimai. Tretininkai ir Labd. Sąjunga nutarė surengti pramogas. Labd. Są-gos išrinkta nauja sekretorė p. Švilpauskienė.

CHICAGO, Ill., Aušros Vartų parapija. — Visi vaikučiai yra ruošiami prie Sutvirtinimo Sakramento, kurį suteiks J. E. Vysku-pas Wm. O'Brien, lapkričio 18 d.

— Mokyklos 7 ir 8 skyriaus mokiniai da-lyvavo katalikų mokyklų parodavime. Vaiku-čius tvarkė kun. A. Jeskevičius, M.L.C. ir Antanas P. Sandys ir B. Čižauskienė.

— Šv. Onos dr. ja surengė pikniką pa-rap. naudai rugs. 30 d.

CHICAGO, Ill., Šv. Juozapo parapija. — Parapijonai surengė bankietą klebonui kun. Pranciškui J. Vaitukaičiui ir visų parapijos Pranciškų pagerbimui.

CHICAGO, Ill., Šv. Mykolo parapija. — Šv. Mykolo atleidai buvo rugs. 29 d.

— Rugs. 30 d. laikytas balius pagerbti visus parap. Mykolus.

Lietuvoje

— Darbininkų atstovybė kreipiasi į Klai-pėdos gubernatorių prašydama, kad sveltin-saliai darbininkai iš darbo būtų pašalinami, o jų vieton priimti lietuviai bedarbiai.

— Prezidento jubiliejaus proga daugeliui kalinių sumažinta bausmė, gražintos atimtos teisės. Eilė karininkų pakelti į aukštesnį laipsnį ir apdovanoti ordenais.

— J. E. Vysk. P. Būčys vedė rekolekci-jas seserims Pranciškonėms Padvariuose.

— Šiomis dienomis viena Belgijos preky-bos firma pirkė Lietuvoje 1,5 mil. frankų ažuolinės miško medžiagos. Visa ši medžia-ga bus išvežta į Belgiją.

— Pagal statistinius davinius, nuo šių metų pradžios iki šiam laikui Lietuvoj iš vi-so bankrūtavo 14 firmų su skolomis apie 770,600 lt. Pernai per tą patį laiką bankrū-tavo 28 firmos su skolomis apie 5,3 mil. lt., o 1932 m. subankrutavo 34 firmos su skolo-mis 4,7 mil. lt.

— Žemės Ukio Rūmų iniciatyva visoj Lietuvoj pradėta rinkti senovės lietuvių tau-tiškieji rūbai.

— Rugs. 8 d. rytą maudydamasis Nemu-ne ties Kaunu nuskeno pagarsėjęs Lietuvos rašytojas Romas Striupas.

— „Maisto“ dirbtuvė pasirašė su Ru-sija sutartį, kad šiais metais pristatys 20,000 bekoninių kiaulių, 6,000 lašinių kiaulių ir 3,000 raguočių.

— Groenoblio universiteto prancūzų pro-fesorius Parde, važiuodamas iš Varšuvos geo-grafų kongreso, sustojo Kaune ir domėjosi Lietuva ir jos gamta.

— Klaipėdoj tebėr tik viena katalikų bažnyčia. Prie katalikų parapijos priklauso apie 5,000 tikinčiųjų.

— Komercijos institutas Klaipėdoje jau pradeda veikti. Direktorium paskirtas buv. min. pirmininkas Ernestas Galvanauskas. Paskaitos duodamos Vytauto Didžiojo gim-nazijos rūmuose.

— Per šių metų pirmus septynius mėne-sius iš Lietuvos išvežta įvairių prekių už 85 milijonus litų, o per tą patį laiką iš užsienio į Lietuvą įvežta už 81 milijoną litų. Per Klaipėdos uostą Lietuva įvežė 81 nuoš. sve-timų prekių.

— Lietuvoje numatoma tvarkyti ūkio statybą. Tam tikslui Lieuvoje jau paruoštas ir atitinkamas įstatymas.

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Paklausimas. Ar tinkamas yra dalykas eiti priimti šv. Komuniją, turint rankas ap-mautas pirštinaitėmis? *Margaret.*

Atsakymas. Netinkamas. Taip artintis prie Dievo Stalo ir priimti šv. Komuniją nė-ra, tiesa, nuodėmės; bet visų priimta turėti rankas be pirštinių ir jas sudėti kryžium ant krūtinės arba sudėjus turėti.

Paklausimas. Ar Dievas negali Jėzaus Kristaus nuopelnų ir ganapadarymų pritaikinti žmonėms kitaip kaip atleidų keliu?

Protestantas.

Atsakymas. Dievas gali pats tiesiog at-leisti ir nuodėmes ir bausmę už jas, bet jei Jis įsteigė ir paliko tam tikras priemones gau-ti nuodėmių atleidimą ir bausmės panaikinimą, tai reikia jomis naudotis; ir Jis to reika-lauja, nes kam gi Jis būtų jas įsteigęs.

Taigi reikia naudotis Atgailos Sakramen-tu — išpažintini, ir atleidais. Gerai atlieka-ma išpažintis naikina nuodėmes, o įgyti at-laidai naikina bausmę už nuodėmes.

Platinkite naudingiausių savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kra-sos ženklelį atsakymui.